

РЕШЕНИЕ

№ 719

гр. Пазарджик, 24.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на четиринадесети юни през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Цветанка Вълчева

при участието на секретаря Стоянка Миладинова
като разгледа докладваното от Цветанка Вълчева Гражданско дело №
20225220100601 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са искове с правно основание чл.144 от СК - за присъждане
на издръжки на пълнолетни учащи деца от родител.

Подадена е искова молба от ЕВ. Д. Й., с ЕГН ***** и Н. Д. Й., с
ЕГН ***** и двете от гр.Пазарджик, ул.”*****”, със съдебен адрес:
гр.Пазарджик, ул.”*****”, адвокат К.П. К. против Д. Е. Й., с ЕГН
***** от гр.София - *****”, ул.”*****”, в която ищците, чрез
пълномощника си, твърдят, че родителите им - В.Н. Й. и Д. Е. Й. са имали
сключен граждански брак, по време, на който са родени. Твърдят, че с
Решение №1027/10.12.2012 год. по гражд. дело №3298/2012 год. на Районен
съд - Пазарджик, бракът им е прекратен. Упражняването на родителските
права върху двете били предоставени на майка им, като баща им - Д.Й. бил
осъден да им заплаща ежемесечна издръжка. Посочената издръжка била до
настъпване на законна причина за прекратяването ѝ, а това било до
навършване на пълнолетие на 14 юни 2019 год., докато средното си
образование го завършили в края на месец юни 2020 год.

Твърдят, че след навършване на пълнолетие през м. юни 2019 год. , и

двете кандидатствали и били приети в първи курс, за редовно дневно обучение, за висше образование, на образователно-квалификационна степен магистър по специалността “Фармация“ в Медицински университет - Пловдив, като се записали в първи курс за учебната 2020/2021 год., считано от 1.10.2020 год.

Твърдят, че поради ограничени финансови възможности на майка им, подали молби и били настанени да живеят в общежитие към университета, за което ежесмесечно плащали около 90 лв., считано от месец септември 2020 год. до сега, всяка една от тях. За всеки учебен семестър внасяли такса от по 600 лв.

След започване на образованието им, още от самото начало, само майка им полагала грижи за издръжката им. Тази издръжка била ограничена, тъй като и възможностите ѝ били ограничени, с оглед на нуждите и на двете им.

Твърдят, че през периода 2021 - 2022 год. ЕВ. Д. Й. изплатила следните суми, свързани с образованието си: а/.Разписка от 30.01.2021 год. за 91.55 за изравняване таксата за общежитие за 2020 год.; б/.Разписка от 11.02.2021 год. за 604.76 лв. такса за втори учебен семестър; в/.Разписка от 31.03.2021 год. 91.65 лв. такса за студентско общежитие за м.март 2021 год.; г/.Разписка от 1.05.2021 год. 176.75 лв. такса за студентско общежитие за м. април 2021 год.; д/.Разписка от 31.05.2021 год. 91.65 лв. такса за студентско общежитие за м. май 2021 год.; е/. Разписка от 31.05.2021 год. 88.85 лв. такса за студентско общежитие за м. май 2021 год.; ж/. Разписка от 5.07.2021 год. за 88.85 лв. за наем на студентско общежитие за м.юни 2021 год.; з/.Фактура №843253/22.07.2021 год. за 170.70 лв. такса за несубсидиран наем от 1.08. до 8.09.2021 год.; и/.Фактура за 30 лв.; й/.Фактура №843250/22.07.2021 год. 180.20 лв. за субсидиран наем 3 юни до 31 юли 2021 год.; к/.Фактура №843597/9.09.2021 год. 169.40 за субсидиран наем от 9.09.2021г. до 31.07.2022 год.; л/.Разписка от 9.09.2021 год. 600 лв. за семестриална такса за 1 семестър; м/.Разписка от 30.11.2021 год. 88.85 лв. такса за студентско общежитие за м. ноември; н/.Платежно нареждане за такса за студентско общежитие за м.12.2021 год. за Евелина и Никол; о/.600 лв. за семестриална такса за 2 семестър, с разписка от 9.02.2022 год.; п/.91.65 лв. такса за студентско общежитие за м.януари 2022 год., с разписка от 30.11.2021 год.

Твърдят, че през периода 2021 - 2022 год. Н. Д. Й. е изплатила следните суми, свързани с образованието си: а/.91.55 за изравняване таксата за общежитие за 2020 год., с разписка от 30.01.2021 год.; б/.604.76 лв. такса за втори учебен семестър, с разписка от 11.02.2021 год.; в/.91.65 лв. такса за студентско общежитие за м.март.2021 год., с разписка от 31.03.2021 год.; г/.91.65 лв. такса за студентско общежитие за м. май 2021 год., с разписка от 31.05.2021 год.; д/.88.85 лв. такса за студентско общежитие за м. юни 2021 год., с разписка от 5.07.2021 год.; е/.169.40 такса за субсидиран наем от 9.09.2021г. до 31.07.2022 год.; ж/.600 лв. за семестриална такса за 1 семестър, с разписка от 9.09.2021 год.; з/.88.85 лв. такса за студентско общежитие за м. ноември, с разписка от 30.11.2021 год.; и/.600 лв. за семестриална такса за 2 семестър, с разписка от 9.02.2022 год.; й/.91.65 лв. такса за студентско общежитие за м.януари 2022 год., с разписка от 30.11.2021 год.

Твърдят, че освен гореизложените разходи, такива правели и правят още за закупуване на учебници, специална литература и други пособия, с оглед обучението им.

С оглед на гореизложеното за тях възникнала необходимост от издръжка, за да могат да учат редовно. Твърдят, че посочените издръжки на двете до сега се посрещали от майка им и баба им - нейната майка. Техните възможности обаче са ограничени, поради което за тях е налице правен интерес от предявяване на настоящия иск, тъй като баща им имал финансовата възможност да им изплаща част от издръжката, без това да представлява особено затруднение за него, но той не желаел доброволно да им плаща издръжка. Съзнавали и отчитали, че той има сега друго семейство и дете, но и това не би се отразило на възможностите му да им плаща издръжка и той, наред с майка им.

Твърдят, че баща им има възможност да плаща претендираната издръжка на всяка една от тях двете, тъй като имал работеща фирма, със значителна печалба, имал няколко магазина, които бил отдал под наем, от които печалбата му била значителна. Считат, че издръжка по 250 лв. е по възможностите на баща им, като същата не би затруднила семейния му бюджет и издръжката на семейството му.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.144 от СК молят съда да постанови решение, с което да осъди баща им: 1/.Да плаща на ЕВ. Д. Й.

ежемесечна издръжка в размер на 250 лв., считано за една година назад, преди предявяване на исковата молба до настъпване на основания за изменение или прекратяване, ведно със законната лихва за всяка закъсняла вноска; 2/. Да плаща на Н. Д. Й. ежемесечна издръжка в размер на 250 лв., считано за една година назад, преди предявяване на исковата молба, до настъпване на основания за изменение или прекратяване, ведно със законната лихва за всяка закъсняла вноска.

Представят писмени доказателства.

В срока по чл.131 от ГПК по делото е постъпил писмен отговор на исковата молба от ответника, чрез пълномощника му, с който е взето становище, че ответникът е съгласен с претендирания в исковата молба размер на издръжка. Нещо повече, от навършването на пълнолетие на децата до този момент той е плащал издръжка в този размер, но е превеждал сумите на майката на ишците. Друг е въпросът, че може би майката не е предавала парите на децата си. Затова оспорва иска за минало време и е готов да подпише споразумение за бъдеще време. Впрочем след получаване на исковата молба той превеждал издръжката вече на името на ишците.

Сочи, че ако ишците държат да се заплати издръжка за минало време, той ще е принуден да заведе иск срещу майката на децата за неоснователно обогатяване.

Посочва, че в исковата молба пише, че имал друго семейство и друго дете. Не можел да повярва, че дъщерите му не знаят, че има още две деца, техни братчета. Моли да му бъде дадена възможност в съдебно заседание да представи актовете им за раждане.

Независимо от становището на ответника, пълномощникът му от свое име заявява, че според него искът е неоснователен, тъй като не са налице условията на чл.144 от СК - ишците притежавали имущество в размери над обикновените и могли да го използват за получаване на сериозни доходи.

Представя писмени доказателства.

С Протоколно определение от 10.05.2022г., постановено в производството по делото, на основание чл.232 от ГПК е прекратено производството по делото в частта относно претендираните от двете ищци срещу ответника издръжки за минало време, с правно основание чл.149 от СК, поради оттеглянето на тези претенции от ишците, чрез процесуалния им

представител, който е надлежно упълномощен.

Определението за частичното прекратяване на производството по делото не е обжалвано от страните и е влязло в законна сила.

С протоколно определение от същата дата – 10.05.2022г., на основание чл.214 ал.1 от ГПК е допуснато изменение на предявените искове за издръжка по чл.144 от СК, чрез увеличаване размера на същите от сумата в размер на 250 лева на сумата в размер на 500 лева, претендирана от всяка една от ищите по делото по отношение на ответника.

Процесуалните представители на ищите поддържат предявените искове и молят съда да ги уважи изцяло като основателни. Излагат доводи по същество.

Пълномощникът на ответника поддържа подадения писмен отговор. Моли съда да постанови решение, което да бъде съобразено със съгласието на бащата да заплаща по 250 лева на всяка от дъщерите си, както прави и до настоящия момент. Съдът като се запозна с твърденията на ищите и със становището на ответника и като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

От представените Удостоверение за раждане от 06.07.2012 год., издадено от Община Столична, 10-ти район Триадика, въз основа на Акт за раждане №1221 от 20.06.2001 год. и Решение №1027 от 10.12.2012г., постановено по гр. дело №3297/2012г., по описа на Пазарджишкия районен съд, се установява, че ответникът Д. Е. Й. е баща на ищите ЕВ. Д. Й., с ЕГН ***** и Н. Д. Й., с ЕГН ***** и двете родени на 14.06.2001г., понастоящем на по 21 години и пълнолетни.

От събраните по делото и неоспорени доказателства се установява, че през учебната 2021/2022г. година ищите са студентки по специалност фармация - редовно дневно обучение, държавна поръчка, във втори курс на Медицински университет - Пловдив. Таксата за обучението на всяка една от тях на семестър е 600 лева. За обучението им безспорно е необходимо да закупват учебници и помагала. Като студенти ищите са длъжни да посещава лекциите и практическите упражнения, в противен случай няма да получи семестриална заверка и няма да имат право да се явят на изпити. Трябва и да четат и да усвояват преподадения им материал. Всичко това намалява свободното им време и възможността да полагат труд и да

реализират доходи.

В гр.Пловдив ишците са настанени и живеят в студенско общежитие към университета, за което ежесечно заплащат по около 90,00 лева всяка. Имат разходи и във връзка с пътуванията си от дома си в гр.Пазарджик до гр.Пловдив и обратно.

От представените от ответника с писмения отговор Справки от Агенцията по вписванията е видно, че и двете ищци имат имоти в гр.Велинград, в гр.Несебър и в гр.Пазарджик.

Отвеникът – бащата на двете ищци се е установил и живее в гр.София. Работи и реализира добри доходи, включително и от наем. След приемането им за студентки в МУ-Пловдив и до месец април 2022г. включително ответникът доброволно е заплащал на всяка една от тях издръжка в размер на 250 лева месечно, видно от представените от него платежни документи.

Ответникът има още две деца и двете малолетни - К. Д. Й., роден на *****г. и Д. Д. Й., роден на *****г., които отглежда и издържа.

Още с писмения отговор на исковата молба, ответникът е изявил готовност да продължи на заплаща на двете си пълнолетни дъщери – ишците месечна издръжка в досега заплащания размер от по 250 лева за всяка от тях.

В исковата молба ишците признават, че получават издръжка, както от своята майка, така и от баба си по майчина линия.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че предявените искове с правно основание чл.144 от СК - за присъждане на издръжки на пълнолетни учащи деца от родител са процесуално допустими. Същите са предявени от низходящи - деца, понастоящем пълнолетни, но учащи редовно във висше учебно заведение и ненавършили 25-годишна възраст. Исковите са предявени срещу родител, дължащ издръжка, според разпоредбата на чл.144 от СК.

По съществото си исковите са частично основателни, по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл.144 от СК, родителите дължат издръжка на пълнолетните си деца, ако учат редовно в средни и висши учебни заведения, за предвидения срок на обучение, до навършване на двадесетгодишна възраст при обучение в средно и на двадесет и пет годишна

възраст при обучение във висше учебно заведение, и не могат да се издържат от доходите си или от използване на имуществото си и родителите могат да я дават без особени затруднения.

В настоящия казус, безспорно се установи, че ответникът Д. Е. Й. е баща на ишците ЕВ. Д. Й. и Н. Д. Й.. Ишците са родени на 14.06.2001 год. и понастоящем са на двадесет и една години и са пълнолетни. Доказано е и обстоятелството, че и двете ищци са студенти по фармация, 2 курс в Медицински университет – Пловдив. Обучението по фармация не е леко, изисква доста време за учене, както и средства за семестриални такси, за учебници и помагала по отделните дисциплини. Съпроводено е и с разходи за общежитие /ишците са от гр.Пазарджик/, както и за пътни и дневни разходи. Ишците не работят и не реализират собствени доходи. Данни и възражения в противоположния смисъл не се събраха по делото.

Ишците разчитат на финансовата помощ на майка си, с която живеят в гр.Пазарджик, както и на баба си по майчина линия, за което е налице признание в исковата молба. Установи се по делото, че след приемането им за студентки в МУ-Пловдив и до месец април 2022г. включително, ответникът и техен баща Д. Е. Й. доброволно им е заплащал месечна издръжка в размер на по 250 лева на всяка от тях /което доведе и до оттегляне на предявените с исковата молба искове за издръжки за минало време по чл.149 от СК и прекратяване на производството по делото в тази му част/.

По делото се установи, че ответникът има още две деца, и двете понастоящем малолетни и следователно има задължения за издръжка по отношение на тях.

Текстът на чл.144 от СК предвижда, че издръжка за навършило пълнолетие учащо дете се дължи, ако тя не съставлява особен о затруднение за родителя.

В настоящия казус, съдът приема, че присъждането на издръжка в полза на двете ищци и осъждането на ответника да заплаща такава на пълнолетните си дъщери, които са редовни студенти във висше учебно заведение, няма да съставлява особено затруднение за родителя – бащата. Приема, с оглед данните по делото, че ответникът има възможност да дава пари за издръжката на дъщерите си в размер на по 250 лева месечно за всяка от тях. Това е и първоначално заявеният размер на търсената издръжка от ишците с

подадената искова молба /и преди изменението - увеличаването му по реда на чл.214 ал.1 от ГПК/, който размер е признат от бащата-ответника и който размер той им е заплащал откакто са приети за студентки и е изразил желание и готовност да продължи да заплаща и занапред докато учат висшето си образование.

Предвид горното съдът счита, че във възможностите на ответника е да плаща издръжка в посочения размер на пълнолетните си дъщери.

Издръжките ще следва да бъдат присъдени, считано от 01.05.2022 год. /предвид събраните по делото доказателства за плащането на издръжки от ответника в този размер за времето от подаването на исковата молба - 25.02.2022г. и до месец април 2022г. включително/ и до завършването на висшето образование на ишците, но не по-късно от навършването на 25-та им годишна възраст, респ. до настъпване на други обстоятелства за тяхното изменение или прекратяване.

Над посочените размери и до претендираните от ишците размери /след увеличението на исковите претенции по реда на чл.214 ал.1 от ГПК/ от по 500 лева месечно за издръжка на всяка от ишците, претенциите ще следва да се отхвърли като неоснователни.

Още повече, че се установи по делото, че и двете ищци притежават недвижими имоти в гр.Пазарджик, в гр.Велинград и в гр.Несебър, от които биха могли да получават доходи - от наемно или друго правоотношение.

Освен това ишците получават ежемесечно издръжка от майка си и от баба си по майчина линия.

На основание чл.242 ал.1 от ГПК ще следва да се постанови предварително изпълнение на решението за присъдените издръжки.

Предвид изхода на делото, ответникът ще следва да заплати на ишците част от сторените от тях разноски за адвокатски хонора, съразмерно на уважената част от исковите им, а именно сумата в размер на 300 лева.

В тежест на ответника ще следва да се възложи заплащането на дължимата се държавна такса върху присъдените издръжки в размер на 720 лева, платими в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Пазарджишкия районен съд.

По изложените съображения, ПАЗАРДЖИШКИЯТ РАЙОНЕН СЪД

РЕШИ:

По исковете на ЕВ. Д. Й., с ЕГН ***** и Н. Д. Й., с ЕГН ***** и двете от гр.Пазарджик, ул.”*****“ ***, със съдебен адрес: гр.Пазарджик, ул.”*****“, адвокат К.П. К. против Д. Е. Й., с ЕГН ***** от гр.София - *****, ул.”*****“ с правно основание чл.144 от СК:

ОСЪЖДА Д. Е. Й., с ЕГН ***** от гр.София - *****, ул.”*****“ да заплаща на пълнолетните с и учащи във висше учебно заведение дъщери ЕВ. Д. Й., с ЕГН ***** и Н. Д. Й., с ЕГН ***** и двете от гр.Пазарджик, ул.”*****“ *** месечна издръжка в размер на по 250 лева на всяка от тях, считано от 01.05.2022 год. до завършване на висшето им образование, но не по-късно от навършване на 25-та годишна възраст или настъпването на други обстоятелства, обуславящи изменението или прекратяването на задължението за издръжка, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска до окончателното изплащане на сумите.

ОТХВЪРЛЯ предявените искове за издръжка за разликата над посочения размер от по 250 лева месечно и до претендираните размери от по 500 лева месечно, както и исковете за законна лихва от подаването на исквата молба – 25.02.2022г. до 30.04.2022г., като неоснователни.

На основание чл.242 ал.1 от ГПК **ПОСТАНОВЯВА** предварително изпълнение на решението за присъдените издръжки.

ОСЪЖДА Д. Е. Й., с ЕГН ***** от гр.София - *****, ул.”*****“ да заплати на ЕВ. Д. Й., с ЕГН ***** и Н. Д. Й., с ЕГН ***** и двете от гр.Пазарджик, ул.”*****“ *** разноси по делото за адвокатски хонорар в размер на 300 лева.

ОСЪЖДА Д. Е. Й., с ЕГН ***** от гр.София - *****, ул.”*****“ да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Пазарджишкия районен съд държавна такса по делото за присъдените издръжки в размер на 720 лева.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Пазарджишкия Окръжен съд в двуседмичен срок след изтичане на срока по чл.316 от ГПК, обявен на страните в открито съдебно заседание.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____